

ge yderligere til en eller anden form for grædekoneri. Jeg synes, det er rigtigt, at når man deltager i en fest, skal man også være indstillet på at betale regningen, og vi ville gerne deltage i den fest, vi blev inviteret til. Men vi ønskede ikke at betale regningen, og så syntes vi ikke, det var pænt at komme, så derfor blev vi væk.

Det, der undrer mig lidt, er, at Dansk Folkeparti gør meget ud af spørgsmålet om indsatsen for de ældre, sygehusene og børnene. Der er ingen partier i Folketinget, der ikke vil gøre det godt for dem. Uenighederne kommer, når regningen skal betales, og derfor vil jeg gerne spørge Dansk Folkeparti: Har man ikke gjort sig overvejelser om de nedskæringer, der sker på ældreområdet på grund af den kommunale aftale, fjernelse af servicejobbene og ændringerne af hele aftenskole- og folkeoplysningsområdet osv. osv.?

En lang række af Dansk Folkepartis kerneområder finansierer de resultater, partiet har opnået, og det er derfor, vi andre har sagt fra. Det er simpelt hen ikke rimeligt, og det er derfor, jeg ikke forstår, at Dansk Folkeparti ikke har gjort indsigelse imod regningen og fundet andre finansieringskilder.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil ikke kritisere hr. Kristian Thulesen Dahl for ikke at have præsenteret hele finansloven heroppefra, for vi har trods alt kun 20 minutters taletid.

Kl. 15.50

Men jeg vil give hr. Thulesen Dahl anledning til at bekræfte, at Dansk Folkeparti stemmer for en finanslov, der ud over de elementer, hr. Kristian Thulesen Dahl nævnte, også handler om, at man ændrer på Den Særlige Pensionsordning, sådan at de ældre og de fattigste pensionister mister 50.000 kr., en finanslov, der betyder forringelser på arbejdsmiljøområdet, en finanslov, der lukker tre fjerdedele af daghøjskolerne og gør, at man fordobler prisen på kurser for ældre og handicappede på aftenskolerne.

En finanslov, der stjæler penge fra pensionister, arbejdsløse og studerende gennem satspuljeforliget, og en finanslov, hvor der fortsat spares 1 mia. kr. på uddannelsesområdet. En finanslov, hvor man ganske vist bruger 2 mia. kr. på sygehuse og ældre, men hvor man altså samtidig bruger 2,2 mia. kr. på skattelettelser til det private erhvervsliv.

Jeg vil bare give hr. Kristian Thulesen Dahl anledning til at bekræfte, at Dansk Folkeparti stemmer ja til en finanslov, der indeholder de her massive forringelser.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til fru Line Barfod, som beder mig bekræfte, at vi stemmer imod forslag, som vi egentlig ellers synes er gode. Vi havde jo debatten i går, og jeg vil sige nøjagtig det samme. Vores holdning til Den Sociale Pensionsfond, vores holdning til satspuljeregulering er nøjagtig den samme, som den hele tiden har været. Det har vi gjort regeringen opmærksom på, og det har vi gjort Folketinget her opmærksom på gang på gang.

Hvis fru Line Barfod kan pege på, at der med vores stemmer vil være et flertal for at ophæve satspuljeforliget, så vil vi da gerne over den almindelige finanslov, så vil vi da utrolig gerne være med til det. Der er da ikke noget – havde jeg nær sagt – vi hellere ville, jo, der er måske noget, vi hellere ville, men ikke meget, for sagen er jo, at det så vil bringe de midler ind blandt de penge, som vi også kan sidde og være med til at forhandle om. Vi er jo lige så meget som Enhedslisten i dag uden for mulighed for at påvirke anvendelsen af de midler i satspuljen. Så det vil vi da meget gerne.

Men jeg har ikke hørt noget som helst omkring det. Tværtimod har jeg forstået det sådan, at vi har kæmpet den kamp ganske længe i fællesskab om, at man burde hæve det forlig og så bringe de midler ind i den almindelige regulering.

Med hensyn til Den Sociale Pensionsfond afventer vi jo udfaldet af en retssag, der er startet, og vi håber, at der er politikere, der får en overnæsen i den sag, for vi synes, det er en skændsel, det man har foretaget.

Når vi i øvrigt så snakker om Den Særlige Pensionsordning, SP-ordningen, så har en af vores bestræbelser med den ordning lige præcis været, at folk får mulighed for at placere de opsparingsmidler, hvor de vil, for at undgå, at man laver nøjagtig det samme nummer med SP-ordningen, som man har lavet tidligere med store fondsdannelser, hvor politikere begynder at forgrube sig på dem. Risikoen for det er mindre, når pengene ligger rundt omkring placeret af folk selv, frem for at de ligger i én samlet pulje. Så det var til fru Rosenkrantz-Theil.